॥भज गोविन्दम्॥

भज गोविन्दं भज गोविन्दं गोविन्दं भज मूढमते। सम्प्राप्ते सन्निहिते काले न हि न हि रक्षति डुकृञ् करणे॥१॥

मूढ जहीहि धनागमतृष्णां कुरु सद्बुद्धिं मनिस वितृष्णाम्। यस्रभसे निजकर्मोपात्तं वित्तं तेन विनोदय चित्तम्॥२॥

यावद्वित्तोपार्जन-सक्तः तावन्निज-परिवारो रक्तः। पश्चाजीवति जर्जरदेहे वार्तां कोऽपि न पृच्छति गेहे॥३॥

मा कुरु धनजनयौवनगर्वं हरति निमेषात् कालः सर्वम्। मायामयमिदमिखलं हित्वा ब्रह्मपदं त्वं प्रविश विदित्वा॥४॥

सुरमन्दिर-तरुमूल-निवासः शय्या भूतलमजिनं वासः। सर्व-परिग्रह भोगत्यागः कस्य सुखं न करोति विरागः॥५॥ भगवद्गीता किञ्चिद्घीता गङ्गाजललव-कणिका पीता। सकृद्पि येन मुरारि समर्चा कियते तस्य यमेन न चर्चा॥६॥

पुनरिप जननं पुनरिप मरणं पुनरिप जननी-जठरे शयनम्। इह संसारे बहुदुस्तारे कृपयाऽपारे पाहि मुरारे॥७॥

गेयं गीता नामसहस्रं ध्येयं श्रीपति-रूपमजस्रम्। नेयं सज्जन-सङ्गे चित्तं देयं दीनजनाय च वित्तम्॥८॥

अर्थमनर्थं भावय नित्यं नास्ति ततः सुखलेशः सत्यम्। पुत्राद्पि धनभाजां भीतिः सर्वत्रेषा विहिता रीतिः॥९॥

गुरुचरणाम्बुज-निर्भर-भक्तः संसारादिचराद्भव मुक्तः। सेन्द्रियमानस-नियमादेवं द्रक्ष्यसि निजहृदयस्थं देवम्॥१०॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्री-गोविन्द-भगवत्पूज्य-पाद-शिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ भज गोविन्दं सम्पूर्णम्॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at: http://stotrasamhita.net/wiki/Bhaja_Govindam-laghu.